

วิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

The Development of the Students' Vocational Certificate level
Performance through the Instruction of the Concentrated Language
Encounter

นายมงคลวิทย์ ไชยรินทร์

ตำแหน่ง พนักงานราชการ ครู

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโดย

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผู้รายงาน นายมงคลวิทย์ ไชยรินทร์

ตำแหน่ง พนักงานราชการ ครู วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา สำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา

ปีที่ศึกษาค้นคว้า 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก่อน และหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้การจับสลากจากจำนวนนักเรียน 2 ห้องเรียน เพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 28 คน โดยได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ใช้เวลาทดลอง 10 คาบๆ ละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่าน และการเขียน ผลการทดลองพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูดการอ่าน และการเขียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Abstract

The purpose of this research was to study the development of the undergraduates' English performance through the instruction of the concentrated language encounter of Nakhon Ratchasima College of Business Administration and Tourism , Nakhon Ratchasima. The subjects for this research were randomly selected from the 1st year undergraduates in the 2nd semester of 2012 by using the simple random sampling technique and were taught by the concentrated language encounter for 10 hours, sixty-minute periods. The instruments used in this research were English Performance Test in listening-speaking, reading and writing. The data were statistically analyzed by t-test for dependent samples. The research showed that there was significant difference in listening-speaking, reading and writing English performance between the pre test and the post test at the 0.01 level.

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันโลกเราได้ชื่อว่าเป็นโลกแห่งยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดนซึ่งเกิดจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี และภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่บุคคลส่วนมากทั่วโลก ในปี 2558 เราจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในการติดต่อสื่อสารนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และเป็นเครื่องมือในการใช้เทคโนโลยีต่างๆเช่นร้อยละ 80 ของข้อมูลทั่วโลกจัดเก็บเป็นภาษาอังกฤษร้อยละ 70 ของไปรษณีย์ภัณฑ์ของโลกจำหน่ายของเป็นภาษาอังกฤษและร้อยละ 80 ของการใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกใช้เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สำคัญที่สุดภาษาหนึ่งที่บุคคลทั่วไป และนักเรียน นักศึกษา จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ และบริบทต่างๆได้อย่างถูกต้อง

และเหมาะสม ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปการศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการ เรียนรู้และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ศักยภาพของตนเองให้เต็มความสามารถ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง (Life long education) เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถอยู่เสมอ การประเมินผลการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว นครราชสีมา ปีการศึกษาที่ 1/2555 ผลปรากฏว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และใน การสังเกตพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในระหว่างการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เนื่องจากนักศึกษาไม่ มีความสามารถ และไม่มั่นใจที่จะพูดโต้ตอบกับผู้สอนเป็นภาษาอังกฤษ จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนคือ ตัวผู้เรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถ ทางการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน และมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และครูผู้สอนที่ยังไม่ได้ใช้ เทคนิคและวิธีการสอนที่ทันสมัยและนวัตกรรมใหม่ๆเพื่อทำให้การเรียนการสอนสนุกสนานสร้างความสนใจของ ผู้เรียน Harmer (1991) เสนอว่าในการเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ ใช้ภาษานั้นผู้สอนต้องคำนึงถึงหัวข้อสำคัญ 2 ข้อ คือการให้ปัจจัยป้อนทางภาษา และการกระตุ้นให้ผู้เรียน สร้างผลผลิตทางภาษาและในการให้ปัจจัยป้อนแก่ผู้เรียนนั้นปัจจัยป้อนที่ให้อาจต้องเป็นปัจจัยป้อนที่มีความหมาย และเป็นที่น่าสนใจ (Comprehensible input) (Krashen and Tracy,1983) และในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้อย่างถ่องแท้ นั้น ผู้สอนจึงต้องพยายามจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้ เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนทั้งทางด้านเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม และสังคม (ผ่าน, 2527) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (The concentrated language encounter) เป็นวิธีการที่สามารถแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากการสอนวิธีนี้เป็นการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผ่านประสบการณ์ตรงทุกด้านของทักษะภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ของสิ่งที่เรียน และเน้นให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีระบบระเบียบ และเกิดความสามัคคีกันภายใน กลุ่มการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอาศัยหลักการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ

ความหมายของสิ่งที่ผู้สอนต้องการสื่อความซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดทางภาษา และความคิดรวบยอดนี้เป็นกลไกที่ทำให้ผู้เรียนมีการรับรู้และการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มุ่งพัฒนาความเข้าใจความหมายของการอ่านก่อนที่จะพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนหรือตัวสะกด โดยมีการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นเร้าความสนใจของผู้เรียนมุ่งให้ผู้เรียน มีความรับผิดชอบ มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้น นอกจากนี้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษายังมีการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนนั้นให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงานเป็นของตนเองของกลุ่มตามความถนัด และความพึงพอใจจากงานวิจัยของนวลจันทร์ (2538) ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูและนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีแรงจูงใจเจตคติความรับผิดชอบ และความสนใจในการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูดังผลงานวิจัยของนลินี (2537) ; พรทิพา (2538) และนวลจันทร์ (2538) จากงานวิจัยดังกล่าวมาแล้วนี้ผู้วิจัยท่านต่างๆได้นำเอาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแรงจูงใจเจตคติความรับผิดชอบ และความสนใจต่อวิชาที่นักเรียนเรียนดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ และเห็นสมควรที่จะนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาซึ่งเป็นการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่ได้รับประสบการณ์ทางวิชาภาษาอังกฤษมาในระดับเบื้องต้นแล้วและเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาอังกฤษทุกด้านทั้งด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของระดับความสามารถความถนัดความสนใจและสติปัญญาของผู้เรียนมาใช้เพื่อพัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านความคิดรวบยอดทางภาษามีพื้นฐานการอ่าน และการเขียนที่ดีเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษาชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่าน และการเขียน ก่อนและหลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาโรงแรมและการท่องเที่ยว

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาโรงแรมและการท่องเที่ยวหลังใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์สูงกว่าก่อนใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ทำให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 58 คน

2. **กลุ่มตัวอย่าง** กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา สุ่มอย่างง่าย จำนวน 28 คน

3. ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนแบบมุ่งประสบการณ์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 /2555

ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

การศึกษาในครั้งนี้ใช้เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

นียมคำศัพท์เฉพาะ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ หมายถึง การเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางภาษาโดยให้ผู้เรียนรู้ความหมายของเรื่องที่เรียนก่อนการสอนความรู้ตามหลักภาษา โดยจะเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องโดยรวมจากการฟัง พูด อ่าน เขียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แบ่งตามหัวข้อได้ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)
2. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Lighthouse Literacy Project Through Concentrated Language Encounter Instruction)

มีรายละเอียดดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545(ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือ ให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพ ได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียนเทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ
6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก ปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ ซึ่งมีความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

ประกาศนียบัตรพุทธศักราช 2545

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วันคาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บูรณาการการเรียนการสอน กำหนด 2- 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40 - 60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบการ กำหนดเวลาในการฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.5 การทำโครงการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ฝึกงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ

4.1.1 วิชาสามัญทั่วไป เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

4.1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสัมพันธ์กับวิชาชีพ

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาชีพสัมพันธ์ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในประเภทวิชานั้น ๆ

4.2.2 วิชาชีพสาขาวิชา เป็นกลุ่มวิชาชีพหลักในสาขาวิชานั้น ๆ

4.2.3 วิชาชีพสาขางาน เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะด้านในงาน

อาชีพตามความถนัดและความสนใจ

4.2.4 โครงการ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 ฝึกงาน

4.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องกำหนดรหัสวิชาจำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 6 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

6. ฝึกงาน

1.1 ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีฟไปจัดฝึกในสถานประกอบการ อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

1.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเอง และส่งเสริมการทำงาน ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุง ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีฟ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและ สาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน

10.5 ประเมินผ่านมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา

11. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม ปรับปรุง หรือยกเลิกประเภทวิชา

สาขาวิชา สาขางาน รายวิชา และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

11.2 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจเพิ่มเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลงรายวิชาต่าง ๆ ใน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

2. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ (Lighthouse Literacy Project Through Concentrated Language Encounter Instruction) ซึ่งเป็นความร่วมมือของมศว. องค์กรโรตารีสากลและกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ว่างานวิจัยชิ้นนี้เป็นกระบวนการเรียนการสอนด้านภาษา เพื่อมุ่งเน้นการรู้หนังสือให้กับคนไทยและคนต่างประเทศกว่า 10 ประเทศ อันได้แก่ ลาว มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บังคลาเทศ เนปาล อินเดีย แอฟริกาใต้ บราซิล ตุรกี อียิปต์ มุ่งเน้นไปในกลุ่มผู้เรียนหลายวัย ตั้งแต่เด็กนักเรียน นักศึกษา และผู้ใหญ่ ยังเรียนอยู่ในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา นอกจากนี้ ยังเป็นเด็กที่เรียนในระบบการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีความผิดปกติทางการได้ยินและการมองเห็น ผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกายพิการ แขนขา และเด็กออทิสติก ตลอดถึงเด็กเร่ร่อนขณะนี้ประเทศญี่ปุ่นกำลังสนใจวิธีการรู้หนังสือแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ภาษาอย่างมาก แม้ประเทศญี่ปุ่นจะไม่มีปัญหาทางการรู้หนังสือ แต่เขาต้องการเรียนรู้ ศึกษาวิธีการนี้เพื่อนำไปใช้กับการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างภาษาอังกฤษให้กับประชาชนญี่ปุ่น

“การเรียนรู้หนังสือด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นธรรมชาติในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก ใช้กิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้แบบธรรมชาติให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่สอง ที่สาม กระบวนการทางภาษาด้วยกระบวนการทางความคิดของตัวเอง ใช้หลักการทางสมองเป็นหลัก ควบคู่ไปกับศักยภาพส่วนตัวที่เรียกว่าหุปัญญาและใช้จิตวิทยาหลายด้านเข้ามาร่วม สิ่งสำคัญเด็กได้ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติทางภาษาด้วยตัวเอง การสอนในลักษณะนี้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ เมื่อได้เรียนรู้ด้วยวิธีการนี้จะสนุก และอยากเรียนรู้ งานวิจัยที่เราดำเนินการนั้นได้มุ่งเน้นไปที่เด็กหรือผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ หรือรู้บ้าง ตลอดถึงบางคนรู้ภาษาแม่แล้วและต้องการจะก้าวหน้าในภาษาที่สอง การสอนให้เด็กหรือผู้ใหญ่คนหนึ่งรู้ภาษานั้น เราเน้นกิจกรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก อย่างเด็กเร่ร่อนหรือผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ ตลอดถึงเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียน กิจกรรมที่ใช้ได้ผลคือการฝึกอาชีพหรือวิชาชีพเป็นหลัก เข้ามาสอนภาษา การสอนภาษาด้วยกิจกรรมที่ทำอยู่ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาด้วยตัวของเขาเอง เขาจะได้คิด การมุ่งเน้นให้คนรู้หนังสือด้วยวิธีการนี้ใช้เวลาไม่มากนัก ถ้าเป็นภาษาแม่หรือภาษาประจำชาตินั้นๆ ใช้เวลาเพียงแค่ 3 เดือนและต้องเรียนรู้ภาษาผ่านกิจกรรม 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ถ้าเป็น

ภาษาอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาแม่ อาจจะเป็นภาษาที่สอง ที่สามของบางคนต้องใช้เวลา 6 เดือนและต้องเรียน 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่สำหรับบางคนที่มีการเพิ่มจำนวนชั่วโมงให้มากขึ้นก็จะใช้เวลาในการเรียนสั้นลง”

รศ.ดร.เสาวลักษณ์ กล่าวอีกว่า แม่ มศว จะทำงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จและได้รับการยอมรับจากประเทศต่างๆ หากแต่ในสังคมไทยยังไม่สนใจโดยเฉพาะรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการเอง (ศธ.) ก็ไม่เอาจริงเอาจัง เราจะเห็นว่าการรู้หนังสือของเด็กไทยยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนภาษาที่สองอย่างภาษาอังกฤษเด็กไทยก็ยังสื่อสารไม่รู้เรื่อง เรียนในโรงเรียน 5-6 ปีก็ยังใช้ไม่ได้ เพราะผู้เรียนไม่ได้เรียนและนำไปใช้จริงอย่างที่เขายากจะใช้ ทุกวันนี้การเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่สองไม่ได้ผลเพราะ ผู้เรียนถูกตีกรอบให้เรียนมากเกินไป ถูกบังคับให้เรียนในเรื่องต่างๆ ผู้เรียนไม่ได้อยากเรียนในหัวข้อที่ถูกกำหนดให้เรียน เขาก็ไม่สนใจ การเรียนภาษาคือการสร้างงานหรือสร้างประสบการณ์ของตัวเองขึ้นมาให้ได้ทุกวัน ไม่ใช่เรียนกันแต่ในตำรา เรียนแบบท่องจำ เด็กหรือผู้เรียนจะเป็นผู้คิดเองว่าเขาจะใช้ภาษาเพื่ออะไร แล้วเขาจะใช้ภาษาด้วยตัวเขาเอง โดยไม่ต้องเรียนโดยการท่องจำ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ทำการวิจัยคือนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งได้รับการจัดแบบคละกันจึงใช้การสุ่มตัวอย่าง (Simple random sampling) โดยสุ่มจากประชากรจำนวน 1 ห้องเรียนและจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (2000-1202) ของกลุ่มทดลองโดยวิธีสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 สร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยศึกษาจากหัวข้อต่อไปนี

3. 2 ศึกษาหลักสูตรจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (2000-1202) แบบเรียนและขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน

3.3 ศึกษาการสร้างแผนการสอน

3.4 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสอนซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองนี้เป็นเนื้อหาในหนังสือรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (2000-1202) ใช้เวลา 10 คาบๆละ 60 นาทีโดยเลือกเนื้อหาตามอรรถลักษณะ (Genre) 2 ชนิดดังนี้

ประเภทการรายงานข้อมูล (Report genre)

ประเภทวิธีการ (Procedure genre)

1.4 จัดทำแผนการสอนแต่ละเรื่องโดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1.4.1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปราย/สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ทำร่วมกับครู/ทำไดอะแกรมสรุปความ

1.4.2 ครูโยงเรื่องที่ทำเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน

1.4.3 เขียนเรื่องร่วมกับครูในกลุ่ม/เขียนเรื่องของนักเรียนในกลุ่มย่อยตามลำพัง

1.4.4 อภิปรายสนทนาและวิเคราะห์อรรถลักษณะร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องในเนื้อหาที่นักเรียนเขียนในชั้นที่ 3 ฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา

1.5 นำแผนการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเพื่อให้ได้เกณฑ์ตามเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เหมาะสม

1.6 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2555 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองเพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆที่
ใช้ในการสอนหลังจากนั้นนำมาปรับปรุงโดยเพิ่มกิจกรรมในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา

2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ฉบับคือแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดการอ่านและการเขียนซึ่งมีลำดับและรายละเอียดดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดโดยให้นักศึกษาตอบ
คำถามจากรูปภาพในลักษณะการโต้ตอบสนทนากันจำนวน 4 ภาพและบันทึกเสียงลงบนวีซีดีเพื่อนำมาตรวจ
ให้คะแนนซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

การฟัง

ฟังคำถามเพียงครั้งเดียว	5	คะแนน
ต้องถามคำถามซ้ำ	3	คะแนน
ต้องแปลคำถามให้ฟัง	1	คะแนน

การพูด

โต้ตอบได้คล่องแคล่วชัดเจนเป็นที่เข้าใจ	5	คะแนน
โต้ตอบได้และมีการลำดับความชัดเจน	5	คะแนน
โต้ตอบได้อย่างถูกต้องตามไวยากรณ์	5	คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านเป็นแบบทดสอบปรนัย 4
ตัวเลือกที่วัดความสามารถในการจับใจความสำคัญการลำดับความและการวิเคราะห์ความจำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนเป็นแบบทดสอบการเขียน
เรียงความจากภาพจำนวน 4 ภาพโดยวัดความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียนอธิบาย วิธีการ

(Procedure) และการเขียนรายงานข้อมูล (Report) โดยให้สื่อความหมายได้ตลอดจนมีความถูกต้องในเรื่องการใช้ภาษาไวยากรณ์ตัวสะกดและมีความสมบูรณ์ในการเขียนมีรายละเอียดดังนี้

1. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน ยึดหลักการตรวจให้คะแนนของเสาวลักษณ์ (1987) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนนดังแสดงรายละเอียดใน

Table 1

Table 1 แสดงเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน	คะแนน
ลำดับความ (Writing organizing)	5
ความคิดใจความชัดเจนและสื่อความหมาย (Idea : Clear and comprehensible)	5
การใช้ภาษาไวยากรณ์ตัวสะกดถูกต้อง (Correct grammar and spelling)	5
ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible writing)	5

2. นำแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับไปให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ 3 ท่านคืออาจารย์นวมินทร์ ประชานันท์ อาจารย์เสาวรจ เรื่องไพศาลและอาจารย์ชูเกียรติ จารัตน์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่โดยใช้เกณฑ์กำหนดความคิดเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อและนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดจำนวน 4 ภาพแต่ละภาพได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.50 โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้เสนอแนะ

ข้อแก้ไขในแต่ละข้อคำถามของแบบทดสอบส่วนแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.50 จำนวน 20 ข้อและแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการเขียนได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.50 จำนวน 4 ภาพ

3. นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองสอบกับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา ภาครเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการเขียนจำนวน 10 คนเพื่อวิเคราะห์หาค่าของแบบทดสอบดังนี้

3.1 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-พูดจำนวน 4 ภาพโดยนำข้อสอบมาวิเคราะห์แบบอัตนัยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและ กลุ่มต่ำหาค่าความยากง่าย (PE) และค่าอำนาจจำแนก (D) (ล้วนและอังคณา,2539) ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.58 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.83

3.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านโดยนำแบบทดสอบจำนวน 45 ข้อมาวิเคราะห์เป็นรายข้อโดยใช้โปรแกรมตรวจข้อสอบและ วิเคราะห์ข้อสอบแล้วจึงคัดไว้จำนวน 20 ข้อ

3.3 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนโดยนำข้อสอบมาวิเคราะห์แบบอัตนัยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำหาค่า ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก (ล้วนและอังคณา, 2539) ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.49 ค่าอำนาจ จำแนกเท่ากับ 0.50

3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านที่คัดเลือกแล้วตามเกณฑ์ใน ข้อ 3.2 ไปทดสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่ง ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน10 คนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (ล้วนและอังคณา, 2539) ได้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คนโดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (rt t) (ล้วนและอังคณา, 2539) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.87

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการเขียนในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คนโดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วนและอังคณา, 2539) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.97

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

ดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pre-test-Post-test Design (ล้วนและอังคณา, 2539)

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 การสุ่มตัวอย่างมีวิธีดำเนินการดังนี้ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากมา 1 ห้องเรียนจากประชากร 10 ห้องเรียนซึ่งจัดแบบคละกัน

2.2 จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักศึกษาถึงวิธีการเรียนบทบาทของผู้เรียนเป้าหมายของการเรียนจุดประสงค์ของการเรียนและวิธีประเมินผลการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้

2.3 ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) กลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูดการอ่านและการเขียน

2.4 ดำเนินการสอนโดยผู้ทำการทดลองเป็นผู้สอนใช้เวลาสอน 10 คาบๆละ 60 นาทีใช้ เวลาทดลองรวม 5 สัปดาห์กลุ่มทดลองใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.5 ทำการทดสอบหลังการสอน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาในด้านการฟัง-พูดการอ่านและการเขียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูดการอ่านก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test

บทที่ 4

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก่อนและหลังการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียนก่อนและหลังการทดลองมาคำนวณโดยใช้ t-test ปรากฏผลใน Table 2 ดังนี้

Table 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียนก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	N	X1			t
กลุ่มทดลอง	28				
การฟัง – พูด		11.07	14.89	107	7.39**
การอ่าน		8.75	12.17	98	4.75**
การเขียน		10.67	12.89	62	6.25**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จาก Table 2 แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง-พูดการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอบแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก่อนและหลังการทดลองจากผลการศึกษาพบว่า

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยผ่านประสบการณ์ตรงทุกด้านของทักษะภาษาที่อาศัยหลักการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเจอร์มีแฮมเมอร์ (Harmer, 1991) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องโดยใช้ไวยากรณ์สรุปความซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดทางภาษาเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากบริบททางภาษาในแต่ละกาลและเทศะต่างๆและเป็นการสอนที่ยึดหลักแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนโดยการสื่อความหมายด้วยการใช้เสียงและการใช้ตัวอักษรเพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาดังนั้นการพัฒนาทางภาษาจึงเป็นไปตามธรรมชาติทั้งทางด้านการฟัง-พูดการอ่านและการเขียนซึ่งการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นจำเป็นต้องใช้กิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงตามสถานการณ์ต่างๆทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติ

2. ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาการสอนภาษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนแบบบูรณาการทั้งทักษะการฟัง-พูดการอ่านและการเขียนโดยเริ่มจากการอ่านเรื่องร่วมกันอภิปรายเรื่องที่อ่านร่วมกันในขั้นตอนที่ 1 และในขั้นตอนที่ 2 ครูโยงเรื่องเข้าสู่เรื่องของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและได้พูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของตนที่ได้ประสบมา

ในชั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกันซึ่งทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการเขียนฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และทำให้เกิดการทำงานร่วมกันในกลุ่มนักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์และความเป็นประชาธิปไตยในชั้นที่ 4 ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความคิดในเชิงวิเคราะห์มากขึ้นเนื่องจากผู้เรียนต้องอภิปรายและวิเคราะห์อรรถลักษณะทางภาษาที่เขียนในชั้นที่ 3 และชั้นที่ 5 เป็นการทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อฝึกทบทวนและย้ำความแม่นยำตามอรรถลักษณะทางภาษาในชั้นที่ 1 โดยเกมในการจัดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมมากยิ่งขึ้นจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสพ-การณ์ภาษาทั้ง 5 ขั้นตอนมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามบริบทภาษาต่างๆได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของอัจฉรา (2537) ที่ว่าการสอนภาษาในปัจจุบันเน้นความหมายเชิงปฏิบัตินิยมซึ่งเกิดจากการที่ภาษามีปฏิสัมพันธ์กับผู้สื่อสารและการบริบทแวดล้อมและเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมภาษาด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของเสาวลักษณ์ (2531) สุภัทรา (2532) และสุมิตรา (2539) ที่ว่าการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนสามารถฝึกกิจกรรมภาษาในด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียนโดยครูมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

3. ด้านการวัดผลและประเมินผลของการสอนแบบมุ่งประสพการณ์ภาษาเป็นวิธีการวัดผลที่ใช้การทดสอบเชิงปฏิบัติการ (Pragmatic test) ซึ่งเป็นการวัดผลที่มีลักษณะไม่เป็นทางการผู้สอนสามารถประเมินผลผู้เรียนได้ตลอดทุกขั้นตอนการสอนโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมและสามารถวัดความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนโดยการสังเกตการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียนวิธีการวัดผลลักษณะนี้ยังสามารถทำให้ผู้เรียนทราบถึงพัฒนาการทางภาษาของตนเองและหาโอกาสแก้ไขได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

1. ในขั้นตอนการสอนผู้สอนอาจนำบันทึกเสียงหรือโปรแกรมการนำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์มาเสนอเนื้อเรื่องเพื่อเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษาและรูปแบบการสอนใหม่ๆซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น
2. ในขณะที่ดำเนินการสอนทุกขั้นตอนผู้สอนมีความพยายามและอดทนในการรอคอยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงผู้สอนควรใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและรู้สึกประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรม
3. ผู้สอนควรมีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำเพื่อช่วยผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรมโดยอาจเสริมเรื่องของไวยากรณ์หรือรูปแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทที่ผู้เรียนได้นำเสนอ
4. กิจกรรมทางภาษาที่ให้ผู้เรียนฝึกเพื่อทบทวนความแม่นยำควรมีความหลากหลายไม่ซ้ำซากจำเจ
5. ควรมีการศึกษาตัวแปรตามอื่นๆเช่นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์พฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้เรียนพฤติกรรมปรับตัวกับสังคมและความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น
6. ควรมีการทดลองการวัดผลและประเมินผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยการใช้แฟ้มสะสมงาน (Port folio)
7. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายอาชีพและสถานภาพเช่นกลุ่มภิกษุสงฆ์กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มหน่วยงานต่างๆ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่างดียิ่งจากท่าน ผศ.ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ อาจารย์เสาวรจ เรื่องไพศาล อาจารย์ชูเกียรติ จารัตน์ ที่ปรึกษางานวิจัยฉบับนี้ รวมทั้งคณาจารย์ในแผนกวิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และคณะผู้บริหารครู เจ้าหน้าที่ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจอย่างดีตลอดมา และขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงได้จากงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องมีบูชาพระคุณบิดามารดาครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยจนทำให้งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

บรรณานุกรม

- นลินีปพิตรสุวรรณ. 2537. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและแรงจูงใจในการเขียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือ
ครู. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- นวลจันทร์แช่แท่น. 2538. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน แบบศูนย์
การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือ ครู. ปรินญา
ณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ผ่านบาลโพธิ์. 2527. “การสอนภาษากับวัฒนธรรม”. ภาษาปริทัศน์. 5 (1) : 61.

พรทิพาพานิชชีวะกุล. 2538. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ล้วนสายยศและอังคณาสายยศ. 2539. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.

สุภัทราอักษรานุเคราะห์. 2532. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตราอังวัฒนกุล. 2539. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ. คุรุศาสตร์. 57.

เสาวลักษณ์รัตน์วิชช์. 2531. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์.

อัจฉรวางศ์โสธร. 2529. การทดลองและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Harmer, Jeremy. 1991. *The Practice of English Language Teaching*. New York : Longman Group.

Krashen, Stephen D. and Tracy, D. 1983. *The Natural Approach : Language Acquisition in the Classroom*. Oxford : Pergamon Press.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ค
สารบัญ	ง
บทที่	
1. บทนำ	

1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3	สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4	ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ	3
1.5	ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.6	นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	4
2.	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545	5
2.2	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	8
3.	วิธีดำเนินการวิจัย.....	10
4.	ผลการวิจัย.....	14
5.	สรุปผลการวิจัย	15
6.	บรรณานุกรม.....	19
	ภาคผนวก	

ภาคผนวก